

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
БЕОГРАД

Примљено: 08. 03. 2013			
Орг. јед.	Број	Прилог	Вредности
03	02-950		13

НАРОДНОЈ СКУПШТИНИ

На основу члана 107. Устава Републике Србије („Службени гласник РС“, број 98/06) и члана 190. Пословника Народне скупштине („Службени гласник РС“, број 20/12-пречишћен текст), подносимо Предлог резолуције о законодавној политици.

За представника предлагача одређен је Миковић Срђан, народни посланик.

Народни посланици, предлагачи Резолуције о законодавној политици

Андрић Драган

Арсид Верољуб

Батић Олгица

Будимировић Јелена

Булајић Светислава

Варга Ласло

Веселиновић Јанко

Влаховић Теодора

Вујић Радослав

Јовановић Неђо

Косановић Мирна

Костреш Бојан

Марков Павле

Марковић Предраг

Миковић Срђан

Милићевић Јована

Милошевић Драган

Обрадовић Душан

Павловић Јасна

Пантић Биљана

Пастор Балинт

Роговић Петар

Савић Јелена

Роговић Мићо

Спасојевић Сузана

Стевановић Рајко

Стевић Звонимир

Тодоровић Драга

Тодоровић Драга

Цветићанин Невен

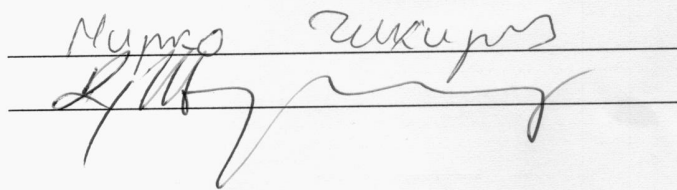
Цвијан Владимир

Handwritten signatures on lined paper, corresponding to the names listed on the left. The signatures are written in black ink and vary in style, including cursive and more formal script. Some signatures are partially obscured by the lines of the paper.

Народни посланици, предлагачи Резолуције о законодавној политици:

Чикириз Мирко

Шормаз Драган

Потврђујући приврженост Републике Србије изградњи демократског друштва, заснованог на владавини права и поштовању људских и мањинских права, принципима тржишне економије, као и изградњи делотворних државних институција у складу са Уставом Републике Србије и критеријумима за приступање Европској унији утврђених од стране Европског савета из Копенхагена 1993. године;

Имајући у виду да унапређење законодавног процеса представља један од кључних елемената свеобухватног реформског процеса у Републици Србији;

Потврђујући одлучност Народне скупштине да континуирано унапређује законодавни процес у Републици Србији;

С обзиром на закључке и препоруке Студије о унапређењу законодавног процеса у Републици Србији, која је сачињена уз подршку ГИЗ, као и Анализе о изради закона и законодавном процесу, коју је сачинио ОЕБС - ОДИХР;

Истичући значај стратешког планирања и координације, консултације јавности и анализе ефеката прописа у законодавном процесу, као и усклађивања са правним тековинама ЕУ,

Народна скупштина је јасно опредељена ка спровођењу усаглашених препорука за унапређење законодавног процеса.

Народна скупштина Републике Србије, на-----седници-----
Редовног заседања у 2013. години, одржаној-----, донела је

РЕЗОЛУЦИЈУ О ЗАКОНОДАВНОЈ ПОЛИТИЦИ

Народна скупштина Републике Србије изражава пуну спремност Републике Србије да оствари следеће циљеве законодавне политике:

- јачање владавине права,
- обезбеђивање потпуне правне сигурности и заштите људских права и основних слобода,
- доследно поштовање принципа поделе власти на законодавну, извршну и судску и поделе надлежности у складу са принципима децентрализације и остваривања права на локалну самоуправу и територијалну аутономију,
- обезбеђивање потпуне усклађености и равнотеже јавних политика, као и њиховог доследног спровођења,
- обезбеђивање стабилности и предвидљивости регулаторних захтева,
- пуно поштовање хијерархије и међусобне усклађености прописа,
- обезбеђивање потпуне транспарентности и отворености током целокупног законодавног процеса,
- усвајање прописа који испуњавају све услове међународно признатих стандарда квалитета, усклађених са правним тековинама Европске уније,
- смањивање ризика од корупције,
- обезбеђење потребних ресурса и правилног, доследног и равноправног спровођења прописа,
- усвајање примера добре праксе у области законодавног процеса.

Народна скупштина очекује од свих учесника у законодавном процесу да поштују следећа начела:

Начело јавности које подразумева јавно представљање полазних основа законског уређивања дате области, нарочито циљним групама на које се односи, те најаву, припрему и усвајање прописа у редовном законодавном поступку који омогућава квалитетно учешће јавности на коју се ти прописи примењују.

Начело неопходности које подразумева да:

- (1) се пропис усваја само када је то неопходно, као резултат свеобухватне анализе свих регулаторних инструмената у области која је предмет регулације;
- (2) пропис не може да садржи непотребне процедуре и административне трошкове;
- (3) се на основу континуираног праћења примене прописа утврди потреба да се он стави ван снаге или измени и допуни.

Начело делотворности које подразумева да:

- (1) се прописом решавају уочени проблеми;
- (2) је пропис применљив;
- (3) пропис јасно дефинише овлашћења надлежних државних и недржавних субјеката као носилаца јавних овлашћења;
- (4) су субјекти на које се пропис односи у могућности да га поштују и по њему поступају.

Начело економичности које подразумева да:

- (1) пропис на нивоу друштва има за последицу већу корист него трошкове;
- (2) се циљеви остварују прописом уз најниже трошкове, узимајући у обзир алтернативе прописима и различите приступе и облике прописа;
- (3) је друштвено оправдана дистрибуција (позитивних и негативних) последица на различите друштвене групе или да су предвиђене мере на основу којих се ублажава неравноправност распоређивања тих последица.

Начело сразмерности које подразумева да:

- (1) су оптерећења која пропис намеће субјектима на које се односи сврсисходна и оправдана;
- (2) се приликом израде прописа користи сврсисходан ниво анализе ефеката прописа.

Начело одговорности које подразумева да надлежни органи поступају сходно професионалном кодексу понашања када преузму политичку одговорност за ваљаност усвојених политика и остваривање постављених циљева, уз поштовање хијерархије норми, правног система и номотехнике.

Начело одређености које подразумева обавезу овлашћеног предлагача да припреме јасне и опште разумљиве одредбе којима се обезбеђују правна извесност, једнакост пред законом, те предупредују различита тумачења или имплементације у пракси.

Начело поједностављења које подразумева једноставне процедуре уз могућност коришћења савремених инструмената без непотребних оптерећења, кодификацију појединачних области и припрему пречишћених текстова, спречавање измена и допуна једног прописа другим, као и одлагање примене прописа који је већ ступио на снагу без оправданих разлога.

Начело приступачности захтева од надлежних органа да обезбеде упознавање јавности с новим прописима у разумним роковима за примену, који само изузетно могу бити краћи од рокова прописаних уставом, те да обезбеде бесплатан приступ ажурираним и једноставним базама важећих прописа.

Народна скупштина сматра да је, у циљу повећања квалитета законодавног процеса и резултирајућих прописа, неопходно:

1) Правилима уредити или разрадити: уочавање проблема и њихових узрока у одређеној области, утврђивање полазних основа и концепта закона, покретање и ток законодавног процеса, консултације и јавну расправу релевантних учесника, међуинституционалну координацију и сарадњу државних органа и организација, коришћење модерних законодавних техника, усвајање и објављивање закона и других прописа, доступност и израду пречишћених текстова, спровођење и поштовање закона, као и праћење примене прописа и оцена стања, на основу унапред дефинисаних показатеља.

2) Обезбедити усклађивање са правним тековинама ЕУ, динамиком која омогућава поштовање преузетих обавеза са реалним потребама и могућностима, обезбедити усклађеност са Уставом, као и међусобну усклађеност повезаних закона и других прописа.

У вези са тим, потребно је:

- разрадити правила и побољшати координацију у вези са припремом, усвајањем, јавним објављивањем и спровођењем законодавних планова и обезбедити механизме за њихово поштовање;
- увести концепт полазних основа за израду закона, којим би се одређеној области утврдили проблеми и њихови узроци, циљеви, регулаторни инструменти за њихово оптимално решавање и очекивани ефекти;
- уређивању друштвених односа путем прописа прибегавати једино кад се постављени циљеви не могу остварити на другачији начин;
- уредити само основна питања друштвених односа и материјалних односа који су од опште важности;
- избећи исувише детаљну стандардизацију и уређивање појединачних питања или односа од случаја до случаја;
- рестриктивно додељивати јавна овлашћења уз образлагање предности;
- детаљније уредити и доследно поштовати правила о учешћу јавности и заинтересованих страна током целокупног законодавног процеса;
- постићи што шири консензус о друштвеној нужности појединих интервенција државе у виду доношења прописа;
- израдити и усвојити законодавна решења која су основ за бржи, ефикаснији и координисан развој друштва, уз узимање у обзир позитивних и спречавање негативних последица научног и технолошког развоја, у складу са системом друштвених вредности. Обезбедити да се АЕП одвија симултано са процесом припреме закона, уз поштовање унапред дефинисаних критеријума за спровођење целовите или делимичне АЕП;
- током израде нацрта закона, припремити и подзаконске акте (нацрте) и приложити их уз предлог закона, односно, ако то није могуће, утврдити обавезу давања образложења за то, као и обавезу да се приложе основне смернице за израду тих подзаконских општих аката;
- ради доследног поштовања хијерархије и међусобне усклађености прописа, неопходна је боља координација државних органа и организација у свим фазама законодавног процеса, истовремена израда и усвајање закона којима се уређују међусобно повезана питања и то по тематском редоследу, усвајање измена и допуна закона и подзаконских аката искључиво у оквиру закона и подзаконских аката који изворно уређују дату материју;
- обезбедити да само оправдани јавни интерес, који не угрожава остварена права, може представљати разлог за ретроактивну примену појединих правних одредби;

- обезбедити да се усвајање предлога закона по хитном поступку ограничи само на изузетно дефинисане случајеве, у складу са одговарајућим прописом;
- обезбедити благовремене измене и допуне прописа у одређеној области када пропис више не одговара новим условима у друштву, уз прелазне и завршне одредбе које обезбеђују несметано усклађивање постојећих правних односа;
- дефинисати рок за отпочињање примене „системских“ закона, обично дужи од 8 дана, посебно када се суштински мењају норме које имају ефекте на људска права и основне слободе, као и на права и обавезе грађана и других субјеката;
- припремити званичне пречишћене текстове закона, након низа обимних измена и допуна закона;
- припремити темељна образложења одредби предлога закона, ради бољег разумевања и правилне примене;
- у потпуности поштовати прописане процедуре и рокове, без временског притиска;
- континуирано пратити примену прописа, уз анализу ефеката на основу претходно утврђених критеријума, као и обавештавати јавност о постигнутим резултатима;
- ојачати надзор над поштовањем и спровођењем прописа;
- континуирано стручно усавршавање државних службеника, нарочито у областима нормативних и аналитичких послова, спровођења прописа и њиховог усклађивања са правним тековинама ЕУ;
- обезбеђење финансијских средстава и других ресурса за све фазе законодавног процеса, а нарочито за спровођење прописа.

Народна скупштина и Влада ће пратити спровођење ове Резолуције.

Влада, Народна банка и Заштитник грађана најмање једнапут годишње подносе извештаје Народној скупштини о спровођењу ове Резолуције. Одбор Народне скупштине, надлежан за уставна питања и законодавство, разматра ове извештаје и доставља Народној скупштини коначни извештај са предлогом закључака, односно, препорукама за даље унапређење законодавне политике.

Народна скупштина разматра извештај са предлогом закључка, односно препоруке надлежног одбора, на првој наредној седници.

Народна скупштина ће разматрати извештаје о спровођењу ове Резолуције на основу предлога радног тела Народне скупштине и извештаја Владе, Народне банке односно Заштитника грађана, најмање једнапут годишње, те усвојити закључке у погледу спровођења Резолуције и потребе даљег унапређења законодавне политике.

Ову Резолуцију објавити у "Службеном гласнику Републике Србије".

ОБРАЗЛОЖЕЊЕ

I УСТАВНИ ОСНОВ

Уставни основ за доношење ове Резолуције, садржан је у члану 99. став. 1. тачка 7. Устава Републике Србије, према којем Народна скупштина “доноси законе и друге опште акте из надлежности Републике Србије”.

II РАЗЛОЗИ ЗА ДОНОШЕЊЕ

Србија је опредељена ка изградњи демократске, правне и тржишно оријентисане државе. Потврда напретка на том путу огледа се и у добијању статуса кандидата за чланство у ЕУ, 1. марта 2012. године. У циљу унутрашњих реформи и хармонизације с правом ЕУ, Србија је спровела интензивне законодавне промене, чиме је створен повољнији правни амбијент. Међутим, уочена је и потреба за превазилажењем бројних проблема у вези са изградом, усвајањем и спровођењем прописа.

Правни систем Србије још увек садржи одређена решења која нису у складу са стварним потребама и могућностима државе и друштва, постоје случајеви непоштовања хијерархије прописа или њихове међусобне неусклађености, примери правних празнина, делимично уређених или претерано уређених области, као и честих промена (законских) норми. Правна терминологија и даље није до краја јасна и усклађена, није у потпуности регулисано учешће стручњака, заинтересованих страна и шире јавности у законодавном процесу или се правила о томе непотпуно спроводе, поједини закони и други прописи се не(доследно) примењују, што омета остваривање права и интереса, повећава трошкове и успорава активности привредних субјеката, грађана и државних органа. Такође, уочено је: да законодавни план не одражава до краја стратешке приоритете Владе и реалне могућности за усвајање закона, као и да се не објављује и доследно не спроводи; да поједине стратегије не испуњавају услове који се захтевају за ту врсту документа, да нису међусобно усклађене или да се не спроводе; да се полазне основе при регулацији појединих области не утврђују или недовољно узимају у обзир; да постоје недостаци у вези са саставом, начином функционисања, финансирањем и одговорношћу радних група; да се хитан поступак користи када за то не постоје оправдани разлози; да се подзаконски општи акти неопходни за примену закона не усвајају или се усвајају са закашњењем; органи ужих територијално-политичких јединица, посвећују недовољну пажњу квалитету израде прописа, што се одражава на номотехничко обликовање прописа и њихову садржину и сл.

Узроци наведених проблема су разноврсни: недостатак времена, непостојање политичке воље, недовољна нормативна, аналитичка и организациона знања и вештине, недовољна уређеност или непоштовање правила у вези са међуинституционалном

координацијом и сарадњом, непостојање, непотпуност или неажурност база података релевантних за утврђивање јавних политика или њихово спровођење и сл.

У Извештају о напретку Србије за 2012. годину, који прати саопштење Комисије упућено Европском парламенту и Савету, истиче се да поступку израде закона и других прописа и даље недостаје транспарентност, довољно устројство и време за делотворну расправу свих заинтересованих страна, што би правно окружење учинило предвидљивијим. Истовремено, указује се да је неопходно унапредити спровођење усвојених прописа и надзор над њима.

С тим у вези, детаљније регулисање учешћа заинтересованих страна и јавности, односно већа транспарентност законодавног процеса, уз одговарајућу анализу ефеката прописа и неопходне институционалне капацитете, обезбедило би потпунију спроводивост закона и других прописа.

Одбор за уставна питања и законодавство у дужем периоду пратио је стање у области законодавне политике. Због уочених недостатака у законодавном процесу и потребе за унапређењем његових појединих фаза, нарочито у условима убрзане законодавне активности у процесу европских интеграција, односно, хармонизације са правним тековинама ЕУ, у оквиру билатералне развојне сарадње Републике Србије и Савезне Републике Немачке, спроводи се пројекат „Подршка спровођењу правних реформи у Републици Србији”.¹

У сарадњи с непосредним партнером пројекта, Канцеларијом за европске интеграције Владе Републике Србије, свих надлежних институција извршне власти, Народном скупштином, удружењима пословне заједнице и другим представницима невладиног сектора, спроведена је свеобухватна анализа овог процеса, садржана у оквиру »Студије о унапређењу законодавног процеса у Републици Србији«. ² Циљ заједничког приступа био је сагледавање законодавног процеса у целини – из угла стваралаца јавних политика и доносилаца политичких одлука, правосуђа, организација цивилног друштва, пословне и академске заједнице и других циљних група. На тај начин омогућено је и успостављање усаглашене платформе за системско деловање и унапређење процеса израде, усвајања и спровођења закона и, тиме, извесније остваривања права и обавеза утврђених прописима за грађане и привреду, што је основни предуслов правне сигурности уопште.

У оквиру програма унапређивања законодавног процеса и квалитета израде прописа у Републици Србији, који се остварује на основу Меморандуму о разумевању, потписаном од стране Одбора за уставна питања и законодавство и ОДИХР-а, сачињена је "Процена законодавног поступка и квалитета израде прописа у Републици Србији", на основу које су утврђене области у којима треба унапредити парламентарне поступке.

У сарадњи са ОДИХР-ом одржани су и скупови на тему "Учешће јавности у законодавном поступку" и „Надзорна улога парламента и његова улога у доношењу бољих прописа“, са учесницима из реда народних посланика и запослених у Служби Народне

---

¹ Deutsche Gesellschaft für Internationale Zusammenarbeit (GIZ) GmbH- Пројекат за правну реформу.

² Пројектна група за унапређење законодавног процеса састављена од представника Народне скупштине, Министарства правде и државне управе, Министарства финансија и привреде, Канцеларије за европске интеграције, Републичког секретаријата за законодавство, Генералног секретаријата Владе, Канцеларије за регулаторну реформу и анализу ефеката прописа, Канцеларије за сарадњу са цивилним друштвом, Тима за социјално укључивање и смањење сиромаштва, Привредне коморе Србије и Савета страних инвеститора.

скупштине, Генералног секретаријата председника Републике, Владе, Скупштине АП Војводине, Народне банке Србије, Уставног суда, Врховног касационог суда, Републичког јавног тужилаштва, независних државних органа, цивилног сектора, међународних организација укључених у пројекте Народне скупштине, стручне и академске заједнице. У наредном периоду ће се одржати преостали скупови, на основу којих ће се сачинити документ који ће садржати збирне препоруке.

Унапређење законодавног процеса представља један од кључних елемената свеобухватног реформског процеса у Републици Србији на путу ка даљој изградњи демократских институција, усвајању прописа заснованих на реалним друштвеним односима са јасним правцем и динамиком промена у одговарајућим областима, даљег унапређења функционалне тржишне економије, уз очување социјалне стабилности и једнакости у друштву, заштити и остваривању људских права, поштовању и заштити права мањина, унапређењу родне равноправности и других вредности демократског друштва.

Циљеви унапређења законодавног процеса су двоструки и међусобно повезани. На унутрашњем плану неопходни су квалитетни прописи, чијим се спровођењем доприноси решавању бројних економских, социјалних и других проблема и, уопште, развоју друштва у целини, док се на међународном плану на тај начин испуњавају преузете обавезе, првенствено кроз постепено усклађивање и преузимање правних тековина ЕУ у национални правни систем. При томе, при дефинисању решења неопходно је пронаћи оптималну равнотежу између појединих важних принципа који се у извесним ситуацијама појављују као супротстављени.³

Имајући у виду значај законодавног процеса за обезбеђење квалитета закона, у циљу обезбеђења његове успешне реализације, неопходна је оптимална комбинација правних, политичких, економских, организационих знања, вештина и мера уопште, као и у одговарајућој области друштвеног живота посебно.

Брига и одговорност за степен квалитета прописа чине саставни део напора усмерених ка успешном успостављању и поштовању владавине права. Прописи су темељ владавине права којима се дефинише правни поредак, уређено функционисање државних органа, поступање правних лица и њихови међусобни правни односи. Прописи с одговарајућим садржајем, правно ваљани и номотехнички уређени, тј. добри прописи, само су један од услова, али од суштинског значаја, за њихову делотворност, ваљано функционисање државе и владавину права. Законске одредбе стварају правно окружење за мирно решавање сукоба до којих долази услед сучељавања различитих интереса у друштву. Јасно и доследно законодавство земље предуслов је њеног правилног функционисања. Прописи који су разумљиви грађанима, одрживи и спроводиви, јачају поверење у правни поредак и обезбеђују поштовање и заштиту људских права и слобода.

Квалитет законодавног поступка у великој мери зависи од међуинституционалних односа и координације кључних учесника у процесу и то на свим нивоима власти. Значај стратешког планирања, постојања и јавности законодавног плана, као и унапређење консултација у његовом спровођењу, нарочито је значајно и у контексту обавеза,

---

³ Тако се нпр. потреба за ефикасном изградом и усвајањем закона сукобљава са једнако важном потребом обезбеђења суштинског учешћа свих релевантних органа кроз давање мишљења, спровођења консултација свих заинтересованих страна, као и темељне расправе о предлогу закона у Народној скупштини.

могућности и динамике усклађивања са правним тековинама ЕУ. У оквиру законодавног процеса неопходно је онемогућити корупцију која утиче на усвајање решења која нису у јавном интересу.

Поред фазе израде и усвајања закона, нагласак у законодавном процесу све више се мора стављати на њихово делотворно спровођење. Уз остваривање смисла прописа, правне сигурности и поверења у државне институције, то представља и испуњавање обавеза које се предузимају у процесу приступања ЕУ. У вези са тим, најпре је неопходно кроз анализу ефеката прописа унапред сагледати постојање свих претпоставки за реализацију намераваних циљева. Усвајање прописа уз примену одговарајућих регулаторних мера од суштинског значаја за одржив раст и реализацију циљева у оквиру Европске стратегије 2020. Према томе, јавне политике морају бити засноване на чињеницама и утврђене кроз широк консултативни процес. Стога је посебну пажњу потребно посветити примени модерних законодавних техника.

Успостављање база података неопходних за праћење стања у области има посебан значај. Евиденција релевантних података може да представља примарни инструмент у функцији унапређења праћења и примене позитивних прописа. Обезбеђивање поузданих података, који се могу економично прикупљати и обрађивати, односно који су подобни за информатичку обраду, представља предуслов за анализу стања, уочавање и дефинисање проблема, односно повратну информацију у погледу ефеката прописа, као предуслова за евентуалну нову, регулативну интервенцију.

Поред правовремене израде подзаконских аката, нарочито у случају када примена закона зависи од њиховог доношења, морају се обезбедити потребни организациони, кадровски и финансијски капацитети. С друге стране, у циљу праћења примене прописа (ex post анализа), треба јасно дефинисати показатеље на основу којих ће регулаторно тело пратити ефекте примене прописа, начин на који ће прикупљати податке и обавештавати јавност о примени прописа. Поред обавезе регулаторног тела да прати ефекте прописа и преиспитује потребу за његовом изменом, потребно је даље јачати контролне функције Народне скупштине.

Такође, за квалитет законодавног процеса од кључног значаја је јачање одговорности за његово спровођење и резултате. У том смислу, неопходно је предвидети и разграничити одговорност учесника у поступку, спроводити контролу и предвидети „политичке последице“ непридржавања процедуралних захтева у регулаторном процесу.

Регулаторна реформа подразумева вишедимензионалан приступ који укључује дерегулацију, регулацију, поједностављење прописа и изградњу институција. Одржива регулаторна реформа мора бити део ширег програма макроекономских и микроекономских промена, као и суштинских промена у погледу управљања јавним пословима. Она превазилази јавне политике и формалне правне инструменте, јер су улога и стил регулативе укорењени у традицији, ресурсима, интересима и организацији власти и стога је свакако значајан чинилац у мењању односа између државе, тржишта и друштва.

Народна скупштина јасно је опредељена ка спровођењу усаглашених препорука за унапређење законодавног процеса, као једног од најзначајнијих инструмената за управљање покренутим друштвеним променама, изградњу делотворних државних институција и предуслова за остваривање принципа владавине права и поверења у институције државе.

III ПРОЦЕНА ФИНАНСИЈСКИХ СРЕДСТАВА ПОТРЕБНИХ ЗА СПРОВОЂЕЊЕ РЕЗОЛУЦИЈЕ

Средства за спровођење појединих активности које произилазе из ове Резолуције обезбеђују се у буџету Републике Србије, пре свега, за обављање законодавне активности која се одвија и која предстоји у наредном периоду.

Додатна средства за потпуно поштовање начела и доследно спровођење свих активности предвиђених Резолуцијом, створиће услове у којима се смањује потреба за честим изменама и допунама или усвајањем нових закона и других прописа и омогућити рационалније коришћење и смањивање буџетских средстава за ове намене.

Унапређење законодавног процеса и резултирајуће повећање квалитета прописа, доводи до повећања позитивних и смањивања негативних ефеката у њиховој примени. То се односи и на грађане, правна лица и државу, друге територијално-политичке јединице и све органе, организације, институције и тела која обављају послове у јавном интересу.

Додатна средства, опредељена за контитунирано стручно усавшавање државних службеника, информатизацију законодавног процеса и организационе промене, неопходне за побољшање координације и сарадње између државних органа и потпунијег укључивања заинтересованих страна и јавности у законодавни процес, доносе вишеструке користи у вези повећања квалитета израде и спровођења прописа. Тиме се извршној власти омогућава лакше праћење стања у области, извештавање и, коначно, системско унапређење контролне функције Народне скупштине, што доприноси стварању услова за брже достизање највиших европских и међународних стандарда и вредности у овој области.